

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 847/2020

Ședința camerei de consiliu de la 27 Octombrie 2020

Completul constituit din:

PREȘEDINTE I

Judecător

Grefier

Pe rol fiind judecarea apelului civil privind pe apelanta FODOR ASTRID CORA și pe intimatul BIROU ELECTORAL AL CIRCUMSCRIPTIEI MUNICIPALE SIBIU - NR. 1, având ca obiect **validare primar**, apel împotriva încheierii civile nr. 4411/16.10.2020 pronunțată de Judecătoria Sibiu.

La apelul nominal făcut în ședința camerei de consiliu, a răspuns pentru apelanta-intervenientă în nume propriu Astrid Cora Fodor av. Chirilă Lucian, lipsă fiind reprezentantul Biroului Electoral al Circumscripției Municipale Sibiu - Nr. 1.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței faptul că pricina se află la primul termen de judecată.

Reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu av. [redacted] [redacted] că potrivit art. 149 Cod administrativ Tribunalul Sibiu este investit a judeca prezentul dosar. De asemenea, în baza legii generale privind depunerea căii de atac la Judecătoria care a pronunțat sentința atacată, Tribunalul Sibiu este investit a judeca prezentul dosar.

Astfel, în cauză au fost declarate două apeluri de către intervenienta Astrid Fodor unul depus la Tribunalul Sibiu și unul depus la Judecătoria Sibiu.

În continuare, reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu arată că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 115/2015 Tribunalul Sibiu este investit a judeca prezentul dosar.

Instanța, în baza dispozițiilor art. 131 al. 1, art. 529 alin. 1 C. proc.civ., constată că este competentă în soluționarea cauzei în apel, având în vedere dispozițiile art. 95 alin. 1 pct. 2, art. 528 alin. 2 Cod procedură civilă coroborat cu art. 149 alin. 5 Cod administrativ.

Reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu Astrid Cora Fodor, av. Chirilă Lucian depune la dosarul cauzei înscrisuri, reprezentând verificările efectuate de la data formulării motivelor de apel și până în prezent, conform cărora există 103 persoane în incompatibilitate, însă multe din dosare nu sunt soluționate la acest moment. Așadar, înscrisurile depuse reprezintă tabel cuprinzând aceste persoane și extrase de pe portal și eventualele soluții date în apelurile declarate privind validarea, instanța de apel fie a modificat soluția de invalidare a instanței de fond, fie a menținut soluția de validare.

Reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu av. [redacted] depune la dosarul cauzei înscrisuri, reprezentând o decizie a Tribunalului IX care a soluționat o contestație privind procedura prevăzută de Legea 115/2015 într-o situație similară. Tribunalul IX a fost investit cu soluționarea unei cauze privind validarea candidaturii din perspectiva aceluiași argumente invocate de către judecătorul fondului din prezentul dosar.

Tribunalul a motivat amply soluția prin care a admis apelul persoanei invalidate pe considerentele evocate de judecătorul fondului și a validat candidatura persoanei respective.

Reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu Astrid Cora Fodor, av. Chirilă Lucian arată că nu mai are alte chestiuni de expus.

Nefiind chestiuni de lămurit, în baza art. 244 Cod procedură civilă, se constată terminată cercetarea judecătorească.

În baza art. 392 Cod procedură civilă instanța deschide etapa dezbaterilor și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu, [redacted], av. [redacted] solicită admiterea apelului și arată că argumentele apelului vizează incidența dispozițiilor și considerentelor cuprinse în capitolele 3 și 4 din cererea de intervenție, în legătură cu jurisprudența ÎCCJ și a Curții Europene de Justiție din perspectiva puterii lucrului judecat.

În prezenta speță este situația în care instanța de fond, în temeiul Codului administrativ, a fost investită cu soluționarea unei cereri vizând validarea mandatului de primar ales al d-nei Astrid Fodor.

Raportat la prevederile art. 10 Cod civil privind interpretarea legii, referitor la modalitatea sa restrictivă se pot discuta limitele în care acționează judecătorul în faza validării mandatului de primar ales și situația în care aceeași persoană acționează ca potențial candidat și urmează a fi validată candidatura.

Pentru această situație legea a prevăzut o procedură contencioasă supusă analizei și căilor de apel. De aceea, în momentul în care judecătorul vizează validarea raportat la prevederile Codului administrativ, acesta are de analizat, în principal, două lucruri, și anume: dacă există hotărâre judecătorească prin care să i se interzică dreptul de a ocupa o funcție eligibilă și dacă a existat fraudă electorală.

Extinderea asupra acestei situații nu este în sensul legii tocmai pentru că este vorba de o procedură contencioasă de avizare. Condițiile de eligibilitate și verificarea lor se realizează într-o procedură prevăzută de Legea 115/2015, procedură în care părțile pot discuta contradictoriu.

În continuare, reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu prezintă un exemplu teoretic, și anume: dacă candidatura d-nei Astrid Fodor ar fi fost contestată și netrecută în registru, iar contestarea ar fi fost respinsă, judecătorul investit cu soluționarea cererii de validare în procedură necontencioasă, nu mai putea infirma avizarea, deoarece este illogic ca aceleași argumente pe care le prevede o lege, respectiv Legea 115/2015 care verifică condițiile de eligibilitate într-o procedură contradictorie, cu participarea procurorului, în momentul în care se fac considerații asupra aplicării Legii 176/2010 fără a exista o hotărâre judecătorească, excede prerogativelor stabilite în Codul administrativ, în procedura validării.

În continuare, reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu arată că prin sentința civilă din anul 2019 Tribunalul Sibiu, în verificarea legalității modalității în care se interzice dreptul de a ocupa o funcție eligibilă, s-a pronunțat prin decizia nr. 262/03.07.2019. această hotărâre stabilește că nu se află în incompatibilitate la data emiterii ordinului potrivit textului amintit. Este vorba de Legea nr. 59/2019 care se referă la data încetării de drept a mandatului.

Așadar, în iulie 2019, intervenienta nu se afla în stare de incompatibilitate, astfel că faptul că acum se a constatat că este în stare de incompatibilitate este fără temei.

Este logic că în toate situațiile anterioare apariției legii nr. 59/2019 la emiterea deciziei/a raportului nu se aștepta scurgerea termenului mandatului, ci se emitea imediat sancțiunea prin Ordin al Prefectului.

A intervenit modificarea prin art. 91 indice 1, introdus prin Legea 59/2019 pentru rațiunile cuprinse în expunerea de motive la care a făcut trimitere la această lege, lege supus controlului Curții Constituționale. Argumentul celui care a atacat această hotărâre era acela că legea este lipsită de logică normativă. Curtea Constituțională a reținut că nu este lipsită de logică normativă și trebuie stabilit un termen.

Starea de incompatibilitate a intervenientei a fost pe perioada 2012-2014, iar sancțiunea se aplică în anul 2020. Acest lucru nu are nicio logică nici din perspectiva principiilor generale ale dreptului potrivit cărora sancțiunea trebuie să producă efecte imediat și să aibă răsfrângere în opinia publică.

Astfel, acest lucru este soluționat cu putere de lucru judecat și nu este posibil ca o hotărâre să o contrazică pe alta. Judecătorul fondului tocmai asta face, și anume contrazice o altă hotărâre.

Pe de altă parte trebuie observat că este vorba de imixtiunea puterii judecătorești în puterea legislativă.

Un al doilea argument, arată în continuare reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu, este acela că se face o analiză în extenso a condițiilor de eligibilitate.

În anul 2017 este adoptată Legea nr. 128 și faptele pentru care se a reținut starea de incompatibilitate a intervenientei, respectiv participarea în Consiliul de Administrare a unei grădinițe și la Liceul Brukenthal, sunt invalidate.

S-a reținut că intervenienta a participat corect la dezbaterile consiliului pentru că avea responsabilitatea bugetului ca și Primar, având în vedere că școlile sunt în subordine Primăriei. Așadar, potrivit legislației din anul 2017 intervenienta a procedat corect, iar legiuitorul dezincriminează o astfel de situație.

În anul 2020 se afirmă că intervenienta nu merită să fie și că este lipsită de integritate pentru a fi primar în condițiile în care Legea 128/2017 modifică Legea 161/2003 și elimină situațiile de incompatibilitate reținute intervenientei.

Întrebarea cere se pune dacă această lege poate retroactiva pentru situațiile existente în momentul întocmirii raportului de incompatibilitate, arată reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu.

Raportul de incompatibilitate pentru 2012-2014 pe legislația de atunci era valid, dar efectele sale se produc retroactiv. Este una din puținele situații, cu referire la art. 6 alin. 6 Cod civil, în care o lege poate retroactiva, respectiv când efectele Legii 128/2017 pot retroactiva: atunci când ele vizează capacitatea persoanei. Art. 176 Cod civil vorbește de interdicție, iar Curtea Constituțională vorbește de decăderea de a ocupa o funcție publică.

Decăderea de a ocupa o funcție publică este evident o limitare a capacității unei persoane. La acest moment există o lege care dezincriminează, iar în condițiile în care nimeni din electorat, din partidele politice sau din competitorii electorali nu invocă în procedura Legii 115/2015 privind alegerile locale o imposibilitate de a candida sub aspectul eligibilității, nu se poate afirma că intervenienta nu poate ocupa funcția pentru că nu a fost integră, prin aceasta limitându-se capacitatea intervenientei de a ocupa funcția.

Legea de drept public, cum este și aceasta a incompatibilităților, retroactivează.

Nu în ultimul rând, arată reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu, referitor la securitatea raporturilor juridice și a predictibilității, în țară există până la acest moment 39 de persoane din 103 persoane în situații similare, unii din ei nu au candidat, unii nu au aleși, iar unii s-au retras. De exemplu, există la TXX o invalidare care a primit termen după 10 zile, pentru a vedea soluția ce se va da de către Sibiu. Astfel, este situația de la nr. ..., X care are sancțiunea conflictului de interese.

Dacă cel care este obligat să asigure verificarea legalității, Instituția Prefectului, considera că hotărârea este nelegală, datorită faptului că hotărârea se comunică și Instituției Prefectului, era interesat să o atace. Însă hotărârile nu au fost atacate acolo unde prefectii erau din aceeași „culoare” politică cu cei trecuți pe listă.

În hotărârea de validare a lui X nu se face trimitere nicăieri la adresa ANI. Această adresă ANI este o imixtiune clară în actul de justiție.

De reținut este faptul că este vorba de dreptul de a alege și a fi ales, care este limitat pentru unii, dar pentru alții nu.

De aceea, sub aspectul securității raporturilor juridice, în capitolul 3 al motivelor de apel s-a făcut trimitere la jurisprudența CEDO unde, în numeroase cazuri, România a fost condamnată pentru lipsă de predictibilitate, în sensul că pentru situații identice s-au dat soluții diferite.

Pentru toate aceste motive și pentru cele arătate pe larg în cererea de apel, reprezentantul apelantei-interveniente în nume propriu solicită admiterea apelului, având în vedere și dreptul instanței de validare, analizând și existența unor situații anterioare când

Ordine ale Prefectului au fost anulate, iar primarii care au candidat în baza acelor ordine au fost validați ca și primari.

Instanța, în baza art. 394 Cod procedură civilă încheie faza dezbaterilor pe fondul cauzei și a reținut cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Judecătoriei Sibiu la data de 1.10.2020 sub nr. dosar **9486/306/2020**, Biroul Electoral al Circumscripției Municipale Sibiu – nr. 1 a solicitat validarea mandatului de Primar al Municipiului Sibiu, obținut de dna. Astrid Cora Fodor în urma alegerilor locale organizate la data de 27.09.2020.

Prin **încheierea civilă nr. 4411/16.10.2020, Judecătoria Sibiu** a respins cererea de validare a mandatului de Primar al Municipiului Sibiu, formulată de Biroul Electoral al Circumscripției Municipale Sibiu – Nr. 1.

A respins cererea de intervenție formulată de intervenienta [REDACTAT]

A dispus comunicarea unui exemplar al hotărârii către Prefectul Județului Sibiu și către Secretarul General al Municipiului Sibiu, în vederea afișării la sediul unității administrativ-teritoriale, în termen de cel mult 24 de ore de la comunicare.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, la data de 27 septembrie 2020 au fost organizate alegeri pentru funcția de Primar al Municipiului Sibiu, competiție la care a participat un număr de opt competitori electorali.

Potrivit procesului-verbal privind centralizarea voturilor, constatarea rezultatului alegerilor și atribuirea mandatului de Primar, întocmit de Biroul Electoral al Circumscripției Municipale Sibiu – nr. 1, la urne s-a prezentat un număr de 48.257 de alegători, din totalul de 141.713 prevăzuți în listele electorale din acea circumscripție.

Din totalul de 47.448 de voturi valabil exprimate, 20.425 de voturi au fost atribuite intervenientei [REDACTAT], în timp ce următorul competitor electoral clasat a primit un număr de 14.773 de voturi.

Drept urmare, intervenienta a fost declarată aleasă în funcția de Primar al Municipiului Sibiu, fiindu-i atribuit acest mandat.

Potrivit art. 149 din Codul administrativ, "(1) Mandatul primarului declarat ales este validat în termen de 20 de zile de la data desfășurării alegerilor de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află circumscripția electorală pentru care au avut loc alegeri, în procedură necontencioasă. Validarea se realizează la judecătoria, după depunerea raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, potrivit legii privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, prin încheiere pronunțată în camera de consiliu, fără a fi aplicabilă procedura de regularizare a cererii.

(2) Invalidarea alegerii primarului se poate pronunța în cazul în care se a constatat, potrivit legii privind alegerea autorităților administrației publice locale, încălcarea condițiilor de eligibilitate sau dacă alegerea acestuia s-a făcut prin fraudă electorală."

Din interpretarea acestor dispoziții a rezultat că, în procedura validării mandatului primarului declarat ales, instanța de judecată trebuie să analizeze atât condiții de formă, cum este depunerea raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale la Autoritatea Electorală Permanentă, cât și condiții de fond, precum îndeplinirea condițiilor de eligibilitate de către competitorul electoral declarat ales și respectiv, alegerea acestuia prin votul liber exprimat al alegătorilor.

În speță, condiția de formă s-a dovedit a fi îndeplinită, întrucât la dosarul cauzei a fost depusă dovada înregistrării la Autoritatea Electorală Permanentă, la data de 06.10.2020, a raportului detaliat privind veniturile și cheltuielile electorale ale formațiunii din partea căreia intervenienta a participat la alegerile locale din data de 27.09.2020, respectiv Forumul Democrat al Germanilor din România.

Această formațiune se regăsea și în lista partidelor politice, alianțelor politice, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus acest raport, publicată de Autoritatea Electorală Permanentă în Monitorul Oficial al României nr. 913/07.10.2020.

În ceea ce privește condițiile de fond instanța a reținut, din cuprinsul procesului-verbal centralizator întocmit de biroul electoral al circumscripției Sibiu, că, în favoarea intervenientei, a fost exprimat un număr de 20.425 de voturi din cele 47.448 de voturi valabil exprimate, în timp ce, în favoarea următorului competitor electoral, au fost exprimate doar 14.773 de voturi.

Cum, potrivit art. 101 alin. 2 din Legea nr. 115/2015, este declarat ales primar candidatul care a întrunit cel mai mare număr de voturi valabil exprimate, iar în prezenta cauză nu a fost dovedită existența unei fraude electorale, se putea concluziona că în mod corect biroul electoral de circumscripție i-a atribuit intervenientei mandatul de Primar ales al Municipiului Sibiu.

Pe de altă parte, instanța a observat că legiuitorul a înțeles să condiționeze validarea mandatului și de îndeplinirea, de către competitorul electoral declarat ales, a condițiilor de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale.

Potrivit art. 4 din Legea nr. 115/2015, au dreptul de a fi aleși primari cetățenii cu drept de vot care au împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată și care au domiciliul pe teritoriul unității administrativ-teritoriale în care urmează să fie alese.

Potrivit art. 6 din același act normativ, "(1) Nu pot alege: a) debilizii sau alienații mintal, puși sub interdicție; b) persoanele cărora li s-a interzis exercitarea dreptului de a alege, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă. (2) Nu pot fi aleși: a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată; b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), precum și persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice."

Intervenienta din prezenta cauză îndeplinea toate aceste criterii, astfel cum a rezultat din înscrisurile atașate cererii de intervenție (act de identitate, adeverință medicală), concluzie la care, de altfel, a ajuns și biroul electoral de circumscripție cu ocazia analizării documentelor de candidatură depuse în cursul procesului electoral.

Suplimentar, însă, instanța a constatat că, potrivit art. 52 alin. 8 din Legea nr. 115/2015, nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile legale pentru a fi alese. Aceste dispoziții trebuie aplicate prin raportare atât la cele ale art. 4 și ale art. 6 din actul normativ, cât la dispoziții cuprinse în alte acte normative incidente, legalitatea unei candidaturi urmând a fi examinată sub toate aspectele și ținând cont de orice interdicție, indiferent dacă aceasta este instituită prin Legea nr. 115/2015 sau prin alte legi.

Faptul că biroul electoral de circumscripție municipală a admis candidatura intervenientei fără a constata incidența vreunei interdicții în privința acesteia, nu împiedică instanța de judecată să realizeze propria-i analiză, cât timp hotărârea biroului electoral nu beneficiază de puterea lucrului judecat.

Astfel, potrivit art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, "Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate."

Prin Decizia nr. 418/2014, Curtea Constituțională a statuat că aceste dispoziții sunt constituționale în măsura în care sintagma "aceeași funcție" se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

Drept urmare, persoanele care au ocupat o funcție eligibilă cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sunt decăzute din dreptul de a exercita orice funcție

eligibilă pe o perioadă de trei ani. Chiar dacă nu este cuprinsă în legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale, această interdicție constituie un impediment în ocuparea unor astfel de funcții eligibile.

Problema pe care o ridică aceste dispoziții o reprezintă momentul de la care interdicția astfel instituită produce efecte iar din textul legal se identifică două situații posibile: cea în care persoana ocupa o funcție sau o demnitate publică la data a constatării stării de incompatibilitate, când interdicția operează de la data încetării mandatului și respectiv, cea în care persoana nu mai ocupa o astfel de funcție sau demnitate la data a constatării stării de incompatibilitate, situație în care interdicția operează fie de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, fie de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare stării de incompatibilitate.

În speță, prin Raportul de evaluare nr. 46810/G/II din data de 08.12.2015, Agenția Națională de Integritate a constatat că intervenienta a încălcat legislația privind regimul juridic al incompatibilităților întrucât, în perioada 27.09.2012–03.07.2014, a deținut simultan funcția de viceprimar al Municipiului Sibiu și funcția de membru în Consiliul de administrație al Colegiului Național "Samuel von Brukenthal" Sibiu, precum și funcția de membru în Consiliul de administrație al Grădiniței de copii nr. 37 Sibiu.

Împotriva acestui raport contestatoarea a formulat contestație, ce a fost admisă prin sentința civilă nr. 131/02.06.2016, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 59/57/2016, raportul de evaluare fiind, astfel, anulat.

Cu toate acestea, prin decizia nr. 2645/16.05.2019, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul formulat de Agenția Națională de Integritate și, casând sentința atacată, în rejudecare, a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată.

Cum, la data la care a fost emis raportul de evaluare (08.12.2015), intervenienta Astrid Cora Fodor se afla în exercitarea mandatului de viceprimar al Municipiului Sibiu (2012–2016), rezultă că era vorba de prima situație reglementată de dispozițiile art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010, în care interdicția legală de a mai ocupa o funcție sau o demnitate publică pe o perioadă de 3 ani produce efecte de la data încetării mandatului.

Întrucât intervenienta s-a aflat în stare de incompatibilitate în cursul mandatului de viceprimar, încetat în anul 2016 prin ajungerea la termen, s-ar putea concluziona că termenul de 3 ani a început să curgă la încetarea respectivului mandat, împlinindu-se în anul 2019 și că, astfel, nu există vreun impediment în validarea mandatului pentru care intervenienta a fost aleasă la alegerile locale din data de 27 septembrie 2019.

Cu toate acestea instanța a reținut, raportat la dispozițiile art. 22 alin. 3 din Legea nr. 176/2010, că raportul de evaluare a stării de incompatibilitate nu produce efecte decât de la data rămânerii definitive, fie prin necontestarea la instanța de contencios administrativ, fie prin respingerea definitivă a contestației astfel formulată.

Interdicția de a mai ocupa orice altă funcție eligibilă prevăzută de Legea nr. 176/2010 pe o perioadă de 3 ani reprezintă o consecință directă a constatării stării de incompatibilitate și astfel, nu poate opera atâta timp cât raportul de evaluare nu a rămas definitiv.

În acest sens s-au reținut și considerentele pct. 41 din Decizia nr. 418/2014 a Curții Constituționale, potrivit căreia, pentru a integra prevederile art. 25 alin. 2 teza a doua în litera și spiritul Legii nr. 176/2010, astfel încât acestea să corespundă voinței reale avute de legiuitor la momentul adoptării lor, conținutul acestora trebuie interpretat în sensul că odată constatată definitiv existența unei stări de incompatibilitate, persoana în sarcina căreia această stare a fost stabilit decade din dreptul de a mai ocupa orice altă funcție eligibilă, pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.

Drept urmare, noțiunea de "mandat" la care se referă textul articolului 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 trebuie înțeleasă diferit, după cum raportul de evaluare a rămas definitiv în cursul mandatului în care persoana s-a aflat în stare de incompatibilitate sau ulterior.

În măsura în care raportul a rămas definitiv în cursul mandatului de incompatibilitate, termenul de 3 ani curge de la data încetării acelui mandat, în timp ce, dacă raportul a rămas definitiv ulterior încetării mandatului de incompatibilitate, dar în cursul exercitării unui alt

mandat, termenul interdicției curge de la data încetării mandatului în care raportul a rămas definitiv și produce efecte.

Instanța de fond nu putea accepta interpretarea potrivit căreia interdicția operează, fără nici o distincție, de la data încetării mandatului de incompatibilitate, întrucât normele juridice trebuie interpretate doar în sensul în care acestea pot produce efecte juridice.

Dispozițiile art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 trebuie interpretate în sensul în care interdicția devine una efectivă, în caz contrar, finalitatea raportului de evaluare și a dispozițiilor legale nu poate fi atinsă iar interdicția astfel reglementată rămâne doar o ficțiune juridică.

A accepta o interpretare contrară ar însemna, în opinia instanței de fond, a accepta posibilitatea ca o persoană să poată abuza de funcție în ultimele luni de mandat, sperând că motivele nu vor putea fi descoperite sau valorificate în timpul aceluși mandat sau posibilitatea ca acea persoană să conteste raportul de evaluare a stării de incompatibilitate în speranța că soluționarea contestației se va întinde pe durata mai multor ani și că termenul de 3 ani va fi împlinit la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești.

Nu putea fi acceptată ideea potrivit căreia o persoană poate abuza de funcție într-un mod în care nu ar putea fi niciodată pedepsită și nici cea potrivit căreia un mandat viciat nu poate avea nici o consecință în reînnoirea lui.

S-au mai reținut și considerentele avute în vedere de completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în pronunțarea Deciziei nr. 14/2019, pct. 28, din care transpare ideea că, potrivit angajamentelor asumate de România ca stat membru al Uniunii Europene, sancțiunile prevăzute de lege în materia promovării integrității în sectorul public trebuie aplicate efectiv.

Revenind la circumstanțele cauzei, durata procesului vizând raportul întocmit de Agenția Națională de Integritate și deținerea în acest interval a unui alt mandat de primar ce a încetat prin ajungerea la termen (2016-2020); nu puteau înlătura prevederile legale reținute ca relevante în cauză, în condițiile în care contestarea raportului a reprezentat opțiunea personală a intervenientei.

Instanța a reținut că, în apărare, intervenienta a invocat dispozițiile art. 91 alin. 1 ind. 1 din Legea nr. 161/2003, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 59/2019, potrivit cărora starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.

Contrar, însă, susținerilor intervenientei, instanța a apreciat că aceste dispoziții nu erau incidente în prezenta cauză, întrucât problema care se pune în discuție la acel moment nu o reprezenta existența și durata stării de incompatibilitate, ci momentul de la care operau consecințele acestei stări – aspect reglementat prin intermediul Legii nr. 176/2010.

Este adevărat că, în considerentele deciziei nr. 570/CA/2019, prin care a fost anulat Ordinul Prefectului Județului Sibiu nr. 262/03.07.2019 privind constatarea încetării de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului Primarului Municipiului Sibiu, Tribunalul Sibiu a reținut că, la momentul emiterii ordinului, starea de incompatibilitate nu mai exista și aceasta nu mai putea afecta mandatul de primar 2016-2020 și că aceste considerente se impuneau cu puterea lucrului judecat, însă acest efect nu putea fi reținut și în prezenta cauză atâta timp cât problema analizată nu o reprezenta efectele stării de incompatibilitate asupra primului mandat de primar exercitat de intervenientă în perioada 2016-2020, ci asupra mandatului 2020-2024, pentru care intervenienta a fost aleasă, dar încă nevalidată.

Drept urmare, reținând că raportul de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat starea de incompatibilitate a intervenientei a rămas definitiv în anul 2019, în cursul exercitării mandatului de Primar al Municipiului Sibiu pentru perioada 2016-2020, instanța de fond a concluzionat că termenul de 3 ani al interdicției instituite de art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 a început să curgă de la data încetării acestui mandat și nu de la data încetării mandatului de viceprimar în care intervenienta s-a aflat în stare de incompatibilitate și totodată, că acest aspect constituie un impediment în validarea mandatului

de Primar pentru care intervenienta a fost aleasă la alegerile desfășurate la data de 27 septembrie 2020.

În consecință, atât cererea de validare dedusă judecății, cât și cererea de intervenție principală au fost respinse ca neîntemeiate.

Împotriva acestei hotărâri a declarat **apel** intervenienta în nume propriu Astrid Cora Fodor, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a hotărârii atacate, în sensul admiterii cererii BEC Sibiu de validare a mandatului de Primar al Municipiului Sibiu și admiterii în fond a cererii intervenientei.

În susținerea apelului s-a arătat că:

În ce privește considerentele instanței de fond privind invalidarea mandatului, apelanta arată:

Judecătoria Sibiu a motivat soluția de respingere a cererii în cuprinsul paginilor 5-8 din încheierea 4411/20520 după cum urmează:

a) în cuprinsul paginilor 5 și 6 alin. 1-5 sunt indicate stări de fapt și drept, vizând procedura electorală care nu comportă o analiză specială,

b) în alineatele 6-7 ale paginii 6 se susține că validarea mandatului presupune ca instanța de validare (chiar dacă acționează într-o procedură necontencioasă!!!) are dreptul să facă propria analiză privind procedura electivă dând o interpretare extensivă prevederilor art. 149 alin. 2 din OUG 57/2019.

c) în alineatele 8-9 ale paginii 7 citate dispozițiile art. 25 alin. 2 din Legea 176 și se face referire la o decizie a CCR fără relevanță raportat la susținerile mele.

d) în alineatul 10 al paginii 6 și în continuarea sa din pagina 7 judecătorul fondului apreciază că și în situația în care Legea 115/2015 nu o prevede o stare de incompatibilitate instanța poate aprecia că există unele impedimente la candidatură și implicit la validare.

e) în alineatele 1-7 de la pagina 7 se prezintă istoricul necontestat al procedurii de emitere a Raportului de Evaluare emis de ANI.

f) în alineatele 8-11 de la pagina 7 se revine la susținerile făcute și anterior vizând noțiunea de mandat și momentul de la care curge termenul de 3 ani în care persoana evaluată se află în stare de incompatibilitate făcându-se referire la aceeași decizie 418/2016 a CCR dar omițându-se să se aibă în vedere dispozițiile art. 91 alin. 1A1 din Legea 161/2003 și ale Deciziei nr. 456/2018 a CCR punctele 64-67.

g) în punctele 1-6 se fac aprecieri asupra rolului incompatibilităților cu trimitere la Decizia 14/2019 a ICCJ dată în dezlegarea unor chestiuni de

drept, decizie a cărui cuprins este străin cauzei căci vizează aspecte ale dreptului penal și de procedură penală.

h) Cele mai relevante susțineri sunt cele din alineatele 7-10 din pagina 8 în care Judecătoria Sibiu înlătură consecințele puterii lucrului judecat conferit de sentința 570/ca/2019 a Tribunalului Sibiu.

Privind argumentele privind nelegalitatea încheierii atacate din perspectiva efectelor pe care le produce sentința 570/CA/2019 a Tribunalului Sibiu și la rolul și limitele procedurii prevăzute de art. 149 din OUG 57/2019 cu raportare la prevederile art. 4-6 din Legea 115/2015, apelanta arată:

Judecătoria Sibiu a apreciat că nu respect condițiile de eligibilitate pentru că a fost emis Raportul de evaluare nr. 46810/G/II/18.12.2015 de ANI și validat de ICCJ astfel că ar fi fost în stare de incompatibilitate pana cel mai târziu la data de 03.07.2014 (a se vedea Raportul de Evaluare pagina 9-Anexa 1).

În condiții care exced cadrului reglementărilor de procedurilor civilă la dosarului cauzei a fost depus un înscris emanat de la Agenția Națională de Integritate în cuprinsul căruia

se precizează că apelanta nu ar putea fi validată ca Primar al Municipiului Sibiu pentru că s-ar afla sub efectul dispozițiilor art. 25 din Legea 176/2010.

Reglementările din Legea 115/2015 și nici din OUG 57/2019 nu permit imixtiunea ANI în procedura de derulare a alegerilor locale.

Existența la dosarul cauzei a acestei adrese (care are natura probatorie a unui înscris) excede dispozițiilor art. 255 alin. 4 NCPD privind dreptul instanței de a solicita informații, căci înscrisul a fost depus la dosar pe cale administrativă.

În opinia sa, demersul ANI nu reprezintă altceva decât o imixtiune a unei puteri executive în activitatea instanțelor de judecată date fiind prevederile

Art. 13 alin. 1 din legea 144/2007 care definește ANI ca autoritate administrativă

Existența unui Raport de evaluare care privea o stare de incompatibilitate aferentă mandatului său de viceprimar în perioada 2012-2014 NU reprezintă o hotărâre judecătorească prin care să-î fie interzis dreptul de a exercita demnitatea de primar astfel încât să fi fost încălcate dispozițiile art. 6 alin. 2 teza a II-a din Legea 115/2015. Instanța investită cu cererea de validare a apelantei poate conform art. 149 alin. 2 din OUG 57/2019 să verifice condițiile de eligibilitate.

Referitor la acest aspect precizează că pe lista comunicată de ANI era înscris și domnul X – poziția..., aflat într-o situație similară dar care a fost validat ca și consilier județean din partea .. prin încheierea civilă nr. ...a Tribunalului xx în Dosar nr. x (Anexa 2).

Trebuie apreciat faptul că Tribunalul XX în deliberarea vizând validarea dlui X a ignorat cuprinsul adresei emise de ANI, eliminând-o probabil ca element probator.

Dacă Prefectul Județului XX aprecia că încheierea de validare a domnului X, ca și consilier județean .., este nelegală (cum a statuat în acest caz similar cu al apelantei Judecătoria Sibiu) avea posibilitatea să formuleze apel însă încheierea a rămas definitivă.

Apelanta dezvoltă în capitolele următoare efectele pronunțării de către instanțele de judecată a unor hotărâri potrivnice în situații similare, din perspectiva respectării principiilor predictibilității și securității raporturilor juridice.

Referitor la susținerile din încheierea atacată conform căreia, în faza de validare se analizează legalitatea unei candidaturi s-ar afla în situația unui paralelism judiciar căci:

a) Candidaturile sunt validate de BEC după ce orice persoană interesată poate solicita instanțelor de judecată (în fond și apel), într-o procedură contencioasă, invalidarea candidaturii.

b) între condițiile de eligibilitate este prevăzută și condiția ca cel care și-a depus candidatura să nu i se fi interzis prin hotărâre judecătorească definitivă să fie ales ori împotriva apelantei nu exista o hotărâre judecătorească care să îi interzică să candideze.

c) Dacă, teoretic, cineva ar fi contestat candidatura, iar contestația ar fi fost respinsă dobândind forța puterii lucrului judecat, mai putea instanța de validare să se pronunțe în sens contrar?? Sub acest aspect sunt relevante considerentele din încheierea din data de 16.10.2020 a Judecătoriei ZX, când, într-o cauză similară, mandatul primarului ales a fost validat și în considerarea următoarelor argumente:

„Raportat la aceste susțineri, instanța reține că existența unei interdicții de ocupare a funcției nu este o condiție de eligibilitate care să poată fi analizată în procedura stabilită de art. 149 din OUG nr. 57/2019 care limitează cazurile de invalidare la încălcarea condițiilor de eligibilitate prevăzute în Lg. 115/2015 sau la existența fraudei electorale, astfel că va respinge cererile formulate de intervenienții și Partidul Național.

Liberal, reținând totodată în motivare și dispozițiile art. 10 Cod Civil potrivit cărora: Legile care deroga de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege.”

În același sens se regăsește și soluția Judecătoriei DX. în dosar X:

„Instanța reține că art. 25 din legea 176/2010 nu condiționează imposibilitatea de a mai fi ales într-o funcție eligibilă de existența unei hotărâri judecătorești în acest sens, ci de constatarea existenței conflictului de interese ori a stării de incompatibilitate, ca urmare a unei răspunderi ce ține de dreptul administrativ.

Însă, raportat la expunerea argumentată supra, obligația judecătorului investit cu validarea mandatului unui primar este să verifice îndeplinirea condițiilor de eligibilitate din perspectiva legii privind alegerea autorităților administrației publice locale, mai exact art. 6 din această lege. Raportat la concluziile orale ale părților, instanța reține faptul că rolul judecătorului în această procedură nu este unul formal, acesta trebuind să analizeze îndeplinirea de către candidat a condițiilor prevăzute expres de lege cu privire la validarea acestuia.

Pe cale de consecință instanța nu poate analiza și alte condiții care ar putea avea incidența în cauza din moment ce textul de lege este unul limitativ, o normă care trimite numai la condițiile de eligibilitate cuprinse în Legea 115/2015 privind alegerea autorităților administrației publice locale și nu la toate condițiile de eligibilitate existente în alte texte normative. Prin urmare, instanța constată că și această condiție este îndeplinită, iar orice analiză cu privire la alte texte legale excede cadrului procesual pendinte.

În aceeași optică a analizat rolul instanței de validare și Judecătoria BX când a statuat:

„în egală măsură, instanța de validare în prezenta procedura poate doar valida/invalida alegerea primarului, nu poate constata decăderea unei persoane din dreptul de a ocupa funcția de primar, nu poate aplica interdicția de exercitare a funcției de primar și nu poate constata că o persoană se află în stare de incompatibilitate, astfel încât cererile formulate în subsidiar de intervenienți sunt inadmisibile în prezenta procedură”

d) În jurisprudența actuală prin care în situații similare au fost validați primarii aleși s-a statuat că:

„Totodată Legea 176/2010 nu atribuie raportului de evaluare a stării de incompatibilitate efecte în ceea ce privește dreptul de a fi ales, întrucât Agenția Națională de Integritate are obligația de a sesiza organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare (art. 22 și art. 26).” (încheierea din 15.10. 2020 Judecătoria CX dosar XX)

e) Chiar dacă judecătorul fondului depășind limitele impuse de procedura necontencioasă în care eventual putea sesiza aspecte noi apărute după validarea candidaturii trebuia să analizeze conținutul art. 26 alin. 3 din Legea 176/2010:

„Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale, în cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.”

Invalidarea mandatului constituie o sancțiune căci, pentru persoanele care ocupă o funcție de demnitate publică, singura sancțiune o poate constitui „interdicția de a ocupa o funcție din cele prevăzute la art. 1” (art. 25 Legea 176/2010).

Legea 176/2010 folosește noțiunea de „interdicție” iar Curtea Constituțională, în Decizia 418/2014 la pct. 23 califică această interdicție ca o decădere din dreptul persoanei de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică pe o perioadă de 3 ani.

De aceea trebuie sesizat faptul că termenul de 6 luni prevăzut de art. 26 alin. 3 a expirat la data de 16 noiembrie 2019 (la 6 luni după data Deciziei 2645/16 noiembrie 2019 a ÎCCJ).

S-a încercat aplicarea sancțiunii prin emiterea Ordinului Prefectului Județului Sibiu nr. 262/03.07.2019, dar prin sentința nr. 570/CA/2019 ordinul a fost anulat.

Instanța de fond, în cuprinsul considerentelor de la fila 8 alineatele 7-10, într-o interpretare profund eronată ignoră considerentele care au stat la baza emiterii sentinței 570/CA/2019 și implicit a prevederilor Legii 59/2019.

Prin sentința sus amintită Tribunalul Sibiu a anulat ordinul Prefectului Județului Sibiu prin care se constata: încetarea de drept înainte de expirarea duratei normale a mandatului de primar al Municipiului Sibiu, a doamnei Fodor Astrid Cora, ca urmare a Raportului A.N.I. cu numărul 46810/G/II/ 18.12.2015.

Făcându-se aplicarea prevederilor art. 91 alin. 1A1 din Legea 161/2003 așa cum a fost introdus prin Legea 59/2019 punctul 2 al articolului unic conform căruia: „starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.”

Tribunalul Sibiu a anulat ordinul prefectului privind încetarea mandatului stabilind în considerentele sentinței sus menționate că:

„Prin urmare Prefectul trebuia să constate la emiterea ordinului existența stării de incompatibilitate care să ducă la încetarea mandatului înainte de termen. Este evident că prin aplicarea alin. 1 ind. 1 al art. 91 din Legea 161/2003 contestatoarea Fodor Astrid Cora IW Se afla în Stare de incompatibilitate la data emiterii ordinului, acesta încetând potrivit textului amintit „la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta” în concret la data încetării de drept a mandatului de viceprimar care s-a produs în anul 2016.” (sentința nr. 570/CA/2019 a Tribunalului Sibiu)

Aceste considerente ale hotărârii intră sub efectele puterii lucrului judecat.

Ar fi total lipsit de logică juridică ca o instanță să constate că Raportul de Evaluare ANI prin care s-a constatat o stare de incompatibilitate să NU aibă efecte juridice în privința continuării mandatului de primar în funcție și să nu producă aceleași efecte în privința validării apelantei în funcția de primar al Municipiului Sibiu în baza votului cetățenilor Municipiului Sibiu.

În exercitarea dispozițiilor legale prevăzute de art. 25 și 26 din Legea 176/2010 a fost emis Ordinul Prefectului Județului Sibiu prin care s-a dispus încetarea de drept a mandatului de primar. Or, din moment ce instanța de judecată a dispus anularea actului administrativ de încetare a mandatului, în cauză nu se mai poate reține îndeplinirea condiției impuse pentru calcularea interdicției privind ocuparea funcțiilor publice.

Totodată, având în vedere dispozițiile art. 430 alin. 2 NCPC „Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.”, în cauză este incidentă puterea lucrului judecat, în ceea ce privește considerentele sentinței civile nr. 570/CA/2019 pronunțată de către Tribunalul Sibiu în soluționarea dosarului nr. 2075/85/2019. În concluzie, prin hotărârea pronunțată instanța a stabilit cu putere de lucru judecat că Starea de incompatibilitate ce a făcut obiectul Raportului ANI nr. 46810/G/II/ 18.12.2015 nu mai există.

Mai mult decât atât, considerentele sentinței civile 570/CA/2019 pronunțată de către Tribunalul Sibiu în soluționarea dosarului nr. 2075/85/2019 sunt generatoare de obligații și față de instanța implicată în procesul electoral privind validarea noului mandat.

În același sens s-a pronunțat și Tribunalul AX.. prin Decizia nr. X/20.10.2020 când soluționând un apel împotriva unei încheieri de validare pentru un candidat care a solicitat validarea a statuat:

„De altfel, faptul ca intimatului nu îi sunt aplicabile prevederile legale mai sus menționate a fost stabilit cu putere de lucru judecat prin sentința civilă nr. X/31.10.2019 a Tribunalului AX., pronunțată în dosarul nr. X, definitivă, prin care a fost anulat Ordinul nr. 127/02.05.2018 emis de Instituția Prefectului Județul AX.. ”

În ceea ce privește invocarea de către ANI a situației de incompatibilitate în care s-ar afla apelanta, se impune a se reține că o asemenea situație nu constituie un impediment pentru a putea fi validată ca primar al Municipiului Sibiu.

Revenind la aplicarea imediată a Legii 59/2019 prin care a fost introdus alin. 1A1 în cuprinsul art. 91 din Legea 161/2003 apelanta subliniază că textul vizează capacitatea unei persoane de a își exercita dreptul constituțional de a fi ales aspect dezvoltat pe larg în capitolul IV al prezentului apel.

În expunerea de motive a proiectului de lege transformat ulterior în Legea 59/2019 inițiatorii propun:

„Considerăm că nu este etic să se dispună o sancțiune ce afectează mandatul în curs dacă în acest mandat nu s-au săvârșit fapte care să atragă o astfel de sancțiune, starea de incompatibilitate neexistând în acest mandat.” (Anexa 3)

Toate aceste argumente converg spre soluția aplicării imediate a legii noi se impune ca în prezenta cauză să constatați incidența dispozițiilor art. 91 alin. 1A1 în formularea introdusă prin Legea 59/2019:

„Starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.”

Decizia CCR nr. 456/2018 validează legalitatea și necesitatea de reglementare a „duratei stării de incompatibilitate” apreciind că respectiva critică de neconstituționalitate vizând „lipsa de logica normativă” este nefundamentată textul fiind în acord cu dispozițiile constituției:

Prin legea modificatoare se propune completarea textului cu anumite precizări cu privire la durata stării de incompatibilitate, în sensul că starea de incompatibilitate durează până la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta sau până la data la care a încetat funcția sau calitatea care a determinat starea de incompatibilitate.

Ca atare, raportând soluțiile de principiu referitoare la calitatea legii, mai sus menționate, la prevederile criticate, Curtea nu poate reține faptul că norma cuprinsă în articolul unic pct. 4 [cu referire la art. 91 alin. (1A1)] din legea criticată este „lipsită de logică normativă”, întrucât chiar dispozițiile art. 24 din Legea nr. 24/2000 prevăd că soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problemă a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, pentru a se evita lacunele legislative, or, durata stării de incompatibilitate nu era legiferată în concret. Pentru asigurarea unei succesiuni logice a soluțiilor legislative preconizate și realizarea unei armonii interioare a actului normativ, redactarea textului proiectului trebuie precedată de întocmirea unui plan de grupare a ideilor în funcție de conexiunile și de raportul firesc dintre ele, în cadrul concepției generale a reglementării [art. 35 din Legea nr. 24/2000].

De aceea, astfel cum s-a arătat mai sus, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.

Or, textul în discuție conduce la îndeplinirea condițiilor de calitate a Legii nr. 161/2003, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudență, prin cuprinderea momentului când intervine starea de incompatibilitate și, corelativ, a duratei stării de incompatibilitate, astfel că articolul unic pct. 4 [cu referire la art. 91 alin. (1A1)] din Legea nr. 161/2003 reflectă exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta cu privire la calitatea legii/

Raportat la datele prezentei cauze, arată apelanta, prezumptivă stare de incompatibilitate viza mandatul său de viceprimar din perioada 2012-2016, astfel încât la data soluționării definitive a cauzei constatarea stării de incompatibilitate este lipsită de eficiență juridică.

Nu mai reiterează considerentele doctrinare și jurisprudențiale privind puterea lucrului judecat ce au fost dezvoltate în Capitolele III și IV ale cererii de intervenție, dar care rog a fi avute în vedere și la soluționarea apelului.

Din perspectiva securității raporturilor juridice și predictibilității actului de justiție nu pot ignora dispozițiile din decizia civilă nr. X/14.10.2020 a Tribunalului TX. prin care s-a admis apelul declarat de primarul ales al Comunei BX., și care anterior fusese invalidat de instanța de fond, subliniindu-se următoarele:

„Motivul de apel prin care se critica încheierea instanței de fond pe considerentul că, în mod greșit, prima instanță a reținut că petentul nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 6 alin. 2 lit. b din Legea nr. 115/2015, se constată întemeiat

Potrivit art. 6 alin. 2 ut. B din legea nr. 115/2015 nu pot fi aleși „persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. 1, precum și persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice”.

În ce privește raportul de evaluare se va reține că Legea 176/2010 nu atribuie raportului de evaluare efecte cu privire la dreptul de a fi ales, raportul putând fi contestat în condițiile prevăzute de lege.

În cauză raportul a fost contestat, iar ordinul prefectului prin care s-a luat act de încetarea de drept a mandatului a fost suspendat, astfel cum s-a menționat, așa încât petentului nu i-a fost aplicată o sancțiune administrativă pentru ce au determinat starea de incompatibilitate.

Mai mult, mandatul petentului nu a încetat de drept în sensul dispozițiilor art. 25 alin. 2 din Legea 176/2010, în sensul că petentul nu se afla în niciuna dintre situațiile expres și limitativ prevăzute de lege - persoană eliberată, destituită din funcție sau al cărei mandat a încetat de drept

Interdicția prevăzută de art. 25 alin. 2 în Legea 176/2010 se referă la interzicerea dreptului de a exercita funcția de primar, nu a dreptului de a fi validat, iar potrivit dispozițiilor art. 7 alin. 3 din Legea 84/2020 mandatul se exercită până la depunerea jurământului de către noul primar. Prin urmare, instanța va considera că potrivit acestor prevederi legale interdicția de exercitare a funcției poate opera numai ulterior momentului validării.

Vor fi reținute de asemenea, dispozițiile art. 91 din Legea 161/2003, considerentele deciziei CCR nr. 456/2018 precum și prevederile art. 149 lin. 2 din Codul Administrativ în sensul că invalidarea alegerii primarului se poate pronunța în cazul în care se constată încălcarea condițiilor de eligibilitate (stabilite de dispozițiile art. 6 alin. 2 în Legea 115/2015 care se referă la persoanele ce nu pot fi alese) sau dacă alegerea acestuia s-o făcut prin fraudă electorală.

Vor fi reținute prevederile art. 4-6 din Legea 115/2015 privind dreptul de a fi ales precum și dispozițiile art. 10 Cod Civil în ce privește interpretarea prevederilor legale care restrâng exercițiul unor drepturi.

În ceea ce privește lipsa de efecte juridice a elementelor care au generat starea de incompatibilitate raportat la modificarea Legii 161/2003 prin Legea 128/2017, apelanta arată:

Pentru că în procedura de validare a mandatului instanța de fond a analizat sus amintita adresă emisă de ANI și a extins sfera de analiză juridică la stări de drept neprevăzute de Legea 115/2015 și OUG 57/2019 mă simt nevoită din perspectiva restrângerii unor elemente ale capacității de a fi aleasă ca primar să fac următoarele precizări:

A fost declarată incompatibilă pentru că în temeiul formulării inițiale a art. 87 lit. d) din Legea 161/2003 nu ar fi putut să ocupe funcția de membru în consiliile de administrație ale unei grădinițe și ale unui liceu aflat în subordinea administrativă a Primăriei Sibiu.

În anul 2017 se modifică art. 87 lit. d) din Legea 161/2003 prin adoptarea Legii 128/2017 în sensul exceptării de la regimul incompatibilităților a situației ce a generat în cazul apelantei emiterea raportului de evaluare contestat.

3. Modificările succesive, majoritatea efectuate după anul 2003 (an în care a fost adoptat textul art. 87 alin. 1 lit. d) Legea 161/2003) în privința exercitării funcției de viceprimar au generat o lipsă de claritate, rigoare și predictibilitate normativă. Un text de lege căruia îi lipsesc claritatea, precizia, acuratețea și caracterul univoc va deveni lipsit de eficiență în procesul de aplicare a legii, existența sa normativă, deși incontestabilă, neputând prin urmare, duce la nașterea unor noi raporturi juridice. (Decizia Curții Constituționale nr. 252 din 19 aprilie 2018, paragraful 150). Mai mult, în aceeași decizie nr. 252 din 19.04.2018, la paragraful 155, Curtea Constituțională a statuat că: în lipsa elementelor de circumstanțiere,

precizie și detalieri menționate la paragrafele precedente, legea ar rămâne la un nivel științific, abstract, fără legătură cu realitatea juridică, ceea ce nu este de dorit.

Din aceste considerente Parlamentul României a exclus situații identice cu a apelantei din sfera incompatibilităților.

Cel mai elocvent exemplu îl constituie expunerea de motive care a fundamentat adoptarea legii în care inițiatorul recunoaște că adoptarea Legii 128/2017 a avut ca scop:

- „punerea în acord a literei și spiritului Legii 215/2001 privind administrația publică locală cu prevederile Legii nr. 161 din 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției”

- Corelarea dispozițiilor art. 36 alin. 3 lit. c), art. 37 din Legea 215/2001, art. 35 alin. 2 din Legea 273/2006 privind finanțele publice cu norma care instituia regimul incompatibilității,

- Coroborarea prevederilor art. 62 din Legea 215/2001 și art. 63 alin. 5 lit. c în sensul că: „este normal și corect ca primarul să facă parte din consiliile de administrație ale regiilor autonome de interes local sau ale societăților comerciale de interes local, ci este chiar o obligație legală pe care acesta o are în exercitarea atribuțiilor sale conferite de lege”.

Or, potrivit art. 87 alin. 1 lit. d) și f) din Legea nr. 161 din 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, o astfel de participare este considerată ca intrând în categoria incompatibilităților. (a se vedea expunerea de motive Anexa 5)

Consecința logică este aceea ca prin încheierea atacată, ignorând modificările legislative ulterioare anului 2003, Judecătoria mi-a diminuat capacitatea juridică de a fi ales cu toate că faptele pentru care s-a reținut starea de incompatibilitate aferentă anilor 2012-2014 au fost abrogate prin Legea 128/2017.

În ce privește aplicarea Legii 128/2017 din perspectiva prevederilor art. 6 alin. 6 din Codul Civil și a jurisprudenței Curții Constituționale a României, apelanta arată:

Alineatul 6 al art. 6 din Codul Civil prevăd:

„Dispozițiile legii noi sunt de asemenea aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor în momentul anterior adoptării Legii 128/2017 ANI emis un comunicat prin care își manifesta opoziția față de soluția legislativă adoptată prin promulgarea legii în care afirma (Anexa 4):

"Menționăm faptul că aproximativ 347 cazuri ar putea fi afectate de recenta propunere legislativă - atât dosare aflate în procedura de evaluare, precum și dosare finalizate, aflate pe rolul instanțelor de judecată”.

Rezulta deci, ca afectarea se putea realiza doar prin aplicarea legii modificatoare situațiilor existente anterior intrării în vigoare a legii noi.

Dreptul de a fi ales este, așa cum a mai subliniat, o parte a capacității unei persoane astfel încât chiar și ANI care cere invalidarea mea, cerere admisă de judecătorul fondului, recunoaște expres că Legea 128/2017 se aplică situațiilor născute și situațiilor născute anterior.

Concluzia care se impune este că: nu există temei, urmare a „dezincriminării” faptelor pentru care s-a reținut starea mea de incompatibilitate pentru limitarea capacității apelantei de a fi aleasă primar prin încheierea de respingere a cererii de validare.

Curtea Constituțională interpretează în jurisprudența sa aspecte privind retroactivitatea legii civile.

În lucrarea "Principiul neretroactivității legii civile - doctrina reflectată în jurisprudența Curții Constituționale"(autori: Puskas Valentin Zoltan - Judecător la Curtea Constituțională și Ioana Marilena Chiorean - Magistrat asistent la Curtea Constituțională), la fila 23, autorii precizează:

"Curtea a mai statuat în mod constant, ca "O lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea

în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru ca în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare." În acest sens sunt deciziile nr. 330/2001 și nr. 294/2003."

Totodată, în același articol, cu referire exactă la jurisprudența constituțională se precizează ca:

"Totodată, prin Decizia nr. 812/2006, Curtea a statuat că "ori de câte ori o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii celei noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii legi, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare. Însă legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. Neadmiterea unei atari soluții ar determina rezolvarea diferențiată a aceleiași situații juridice, [...], aplicând persoanelor aflate în aceeași situație juridică un tratament discriminatoriu, contrar spiritului legii noi. În același sens sunt și deciziile nr. 409/2003 și nr. 201/2007. "

Invocându-se jurisprudența constituțională, autorii articolului citat mai sus, subliniază că "legile de drept public și cele ce interesează ordinea publică sunt de imediată aplicare în materia dreptului civil, sunt considerate ca interesează ordinea publică, dispozițiile imperative privind regimul proprietății, statutul juridic civil și capacitatea civilă a persoanelor "

Efectul constatării unei stări de incompatibilitate este și cel prevăzut de art. 25 din Legea 176/2010 (Lege care face trimitere la Legea 161/2003) privind decăderea de a ocupa funcțiile prevăzute de art. 1 al respectivului act normativ.

Decăderea constituie o limitare a capacității persoanei fizice astfel ca eliminarea situației juridice ce genera incompatibilitatea viceprimarilor de a activa ca și membri în consiliile de administrație ale școlilor, trebuia să fie aplicată imediat de către instanța de validare.

În concluzie, apelanta solicită admiterea apelului în baza argumentelor mai sus dezvoltate și a considerentelor din cererea de intervenție principală, reținând totodată că această soluție se impune și din perspectiva respectării principiului predictibilității și securității raporturilor juridice dat fiind faptul că până în momentul redactării prezentului apel peste 35 din persoanele înscrise pe lista ANI au fost validate de instanțele de judecată în funcțiile pentru care au candidat. Trebuie reținut faptul că nu toate cele 103 persoane înscrise pe listă au candidat și chiar dacă au candidat nu au ocupat o poziție eligibilă astfel încât să fie supuși procedurii de validare.

Sub acest aspect situația cea mai evidentă o constituie validarea domnului XX ca și consilier județean din partea .. în baza unei încheieri de validare pronunțată de Tribunalul X, instanță investită cu soluționarea prezentului apel.

În drept se invocă prevederile menționate în cuprinsul prezentului apel.

Analizând hotărârea atacată, prin prisma motivelor de apel formulate, raportat la probele administrate, Tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 149 alin. 2 din O.U.G. nr. 57/2019, invalidarea alegerii primarului se poate pronunța în cazul în care se constată, potrivit legii privind alegerea autorităților administrației publice locale, ***încălcarea condițiilor de eligibilitate*** sau dacă alegerea acestuia s-a făcut prin ***fraudă electorală***.

În speță nu s-a constatat fraudă la lege, astfel analiza urmând a se face raportat la îndeplinirea condițiilor de eligibilitate.

Instanța de fond a reținut că legiuitorul a înțeles să condiționeze validarea mandatului și de îndeplinirea, de către competitorul electoral declarat ales, a condițiilor de eligibilitate prevăzute de Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale. Sub acest aspect, a reținut și interpretat dispozițiile art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 și ale Deciziei nr. 418/2014 pronunțată de Curtea Constituțională, concluzionând că persoanele care au ocupat o funcție eligibilă cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate

sunt decăzute din dreptul de a exercita orice funcție eligibilă pe o perioadă de trei ani. Instanța de fond apreciază că, deși nu este cuprinsă în legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale, această interdicție constituie un impediment în ocuparea unor astfel de funcții eligibile. Concluzionând în acest sens, instanța de fond reține că *problema* pe care o ridică dispozițiile anterior menționate o reprezintă momentul de la care interdicția astfel instituită produce efecte.

Mai reține instanța de fond că, în măsura în care raportul a rămas definitiv în cursul mandatului de incompatibilitate, termenul de 3 ani curge de la data încetării aceluși mandat, în timp ce, dacă raportul a rămas definitiv ulterior încetării mandatului de incompatibilitate, dar în cursul exercitării unui alt mandat, termenul interdicției curge de la data încetării mandatului în care raportul a rămas definitiv și produce efecte. Reține, totodată, că raportul de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat starea de incompatibilitate a intervenientei a rămas definitiv în anul 2019, în cursul exercitării mandatului de Primar al Municipiului Sibiu pentru perioada 2016-2020, astfel că termenul de 3 ani al interdicției instituite de art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010 a început să curgă de la data încetării acestui mandat și nu de la data încetării mandatului de viceprimar în care intervenienta s-a aflat în stare de incompatibilitate și totodată, că acest aspect constituie un impediment în validarea mandatului de Primar pentru care intervenienta a fost aleasă la alegerile desfășurate la data de 27 septembrie 2020.

Având în vedere considerentele instanței de fond, precum și criticile aduse prin calea de atac exercitată de intervenientă, tribunalul reține, sub *un prim aspect*, puterea de lucru judecat a sentinței nr. 570/CA/2019 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 2075/85/2019, definitivă, prin care se reține că la data de 03.07.2019 (*data emiterii Ordinului Prefectului nr. 262/03.07.2019*), **starea de incompatibilitate a intervenientei nu mai exista** și nu mai putea afecta mandatul de primar 2016 – 2020.

Se mai reține, cu putere de lucru judecat, prin hotărârea sus amintită că „Este evident că prin aplicarea alin. 1¹ al art. 91 din Legea 161/2003 **contestatoarea Fodor Astrid Cora nu se afla în stare de incompatibilitate la data emiterii ordinului** (n.r. 03.07.2019), **aceasta încetând potrivit textului amintit „la data încetării de drept a mandatului în care alesul local a exercitat o funcție sau o calitate incompatibilă cu aceasta” în concret la data încetării de drept a mandatului de viceprimar care s-a produs în anul 2016.**”

Precizăm că prin sentința nr. 570/CA/2019 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 2075/85/2019 s-a dispus, printre altele, anularea Ordinului nr. 262 din 03.07.2019 emis de Prefectul Județului Sibiu, privind constatarea încetării de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului Primarului Municipiului Sibiu, doamna Fodor Astrid Cora.

Prin urmare, tribunalul, nu numai că nu poate ignora cele reținute cu putere de lucru judecat de instanța de contencios administrativ a Tribunalului Sibiu, ci trebuie să aibă în vedere aceste considerente la analiza care se impune relativ la cele reținute de către instanța de fond cu privire la „momentul de la care interdicția astfel instituită produce efecte”.

Tribunalul apreciază că *decăderea* de care face vorbire instanța de fond nu reprezintă o condiție de eligibilitate doar urmare a adresei emise de A.N.I. prin care se constată o stare de fapt.

Este adevărat că prin Raportul de evaluare nr. 46810/G/II din data de 08.12.2015 (rămas definitiv prin decizia ÎCCJ nr. 2645/16.05.2019), Agenția Națională de Integritate a constatat că intervenienta a încălcat legislația privind regimul juridic al incompatibilităților întrucât, în perioada 27.09.2012–03.07.2014, a deținut simultan funcția de viceprimar al Municipiului Sibiu și funcția de membru în Consiliul de administrație al Colegiului Național ”Samuel von Brukenthal” Sibiu, precum și funcția de membru în Consiliul de administrație al Grădiniței de copii nr. 37 Sibiu.

Însă, dacă această stare de incompatibilitate determină nașterea unei decăderi, această eventuală decădere, apreciază tribunalul, nu reprezintă o condiție necesară a fi îndeplinită pentru a fi eligibil în această procedură de validare. Eventual (și acest lucru ar putea fi avut în vedere, dacă va fi cazul, de către instanța de contencios administrativ) s-ar putea analiza dacă decăderea /

interdicția, vizează exercitarea funcției primarului (iar nu atunci când se analizează validarea mandatului).

Apoi, tribunalul are în vedere dispozițiile art. 6 alin. 2 din Lg. nr. 115/2015, text de lege potrivit căruia *Nu pot fi aleși: a) cetățenii care fac parte din categoriile prevăzute la art. 40 alin. (3) din Constituția României, republicată; b) persoanele care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1), precum și persoanele cărora li s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.*

Se constată că petentei nu i s-a interzis, prin hotărâre judecătorească definitivă, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice.

Potrivit art. 25 alin. 2 din Lg. nr. 176/2010, persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este **decăzută din dreptul de a mai exercita** o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.

Conform art. 151 alin. 3 din O.U.G. nr. 57/2019, mandatul primarului prevăzut la alin. (1) se exercită până la depunerea jurământului de către primarul nou-ales. (...).

Față de aceste prevederi, tribunalul apreciază că decăderea / interdicția din dreptul de a mai exercita funcția de primar poate fi analizată doar după validarea mandatului în funcția de primar.

În aceeași măsură reține tribunalul prevederile art. 91 alin. 1 din Lg. nr. 161/2003 conform cărora *starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului.*

În fine, tribunalul nu poate ignora nici modificările intervenite în conținutul legii sus menționate, prin Lg. nr. 128/2017 - respectiv art. 87 alin. 1 lit. d) prevede că *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități: funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială pe care o conduce deține participație.*

Problema care s-ar putea ridica, ar fi incidența dispozițiilor art. 6 alin. 6 C.civ. care fac referire la capacitatea persoanelor: **dispozițiile legii noi sunt de asemenea aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din (...) capacitatea persoanelor, (...)** dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi.

Însă, tribunalul apreciază că, în acest stadiu procesual, analiza incidenței textului de lege sus menționat ar excede celei necesar a fi efectuate în procedura validării mandatului primarului.

Raportat la toate aceste considerente de fapt și de drept, constatând că sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate impuse de lege, tribunalul, în temeiul art. 480 alin. 2 C.pr.civ., va admite apelul formulat de intervenienta FODOR ASTRID CORA împotriva Încheierii civile nr. 4411/16.10.2020 pronunțată de Judecătoria Sibiu pe care o va schimba în tot, în sensul că va admite cererea formulată de petentul BIROUL ELECTORAL AL CIRCUMSCRIPȚIEI MUNICIPALE SIBIU – NR. 1, precum și cererea de intervenție formulată de intervenienta FODOR ASTRID CORA și, în consecință, va valida mandatul pentru funcția de Primar al Municipiului Sibiu, jud. Sibiu, al doamnei FODOR ASTRID CORA, declarată aleasă la alegerile locale din data de 27 septembrie 2020.

În temeiul art. 149 alin. 5 teza a II-a din O.U.G. nr. 57/2019, prezenta hotărâre va fi comunicată Prefectului Județului Sibiu, secretarului general al Municipiului Sibiu, primarului declarat ales – intervenientei Fodor Astrid Cora și se aduce la cunoștință publică.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Admite apelul formulat de intervenienta **FODOR ASTRID CORA** împotriva Încheierii civile nr. 4411/16.10.2020 pronunțată de Judecătoria Sibiu pe care o schimbă în tot, în sensul că:

Admite cererea formulată de petentul **BIROUL ELECTORAL AL CIRCUMSCRIPȚIEI MUNICIPALE SIBIU – NR. 1**, precum și cererea de intervenție formulată de intervenienta **FODOR ASTRID CORA**, domiciliată în mun. Sibiu, str...., jud. Sibiu și, în consecință:

Validează mandatul pentru funcția de Primar al Municipiului Sibiu, jud. Sibiu, al doamnei FODOR ASTRID CORA, declarată aleasă la alegerile locale din data de 27 septembrie 2020.

În temeiul art. 149 alin. 5 teza a II-a din O.U.G. nr. 57/2019, prezenta hotărâre va fi comunicată Prefectului Județului Sibiu, secretarului general al Municipiului Sibiu, primarului declarat ales – intervenientei Fodor Astrid Cora și se aduce la cunoștință publică.

Definitivă.

Pronunțată azi, 27.10.2020, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,